

Ewa Niesiołowska

Osjaków, pow. Wieluń. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 4, 15-16

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko III „Sosnowe”.

Usytuowane jest na prawym brzegu Krzemianki, na krawędzi tarasu wydmowego, na północny-zachód od stanowiska Luta I (odległość około 500 m). W roku 1969 wykonano rów sondażowy (11 m²) celem zorientowania się w miejscu występowania zabytków. Dwa kolejne rowy sondażowe w roku 1970 (31 m²) usytuowano: na zboczu tarasu i jego kontakcie z torfowiskiem oraz wzdłuż krawędzi tarasu, w odległości około 15 m od niej. Uzyskano łącznie (ze wszystkich rowów) około 2000 okazów krzemiennych, 80 rdzeni i narzędzi, parę ułamków kości i kilkanaście okruszków kamieni

Stanowisko dostarczyło materiału późnopaleolitycznego, z małą domieszką mezolitu. Przekopana przestrzeń jest zbyt mała, aby zorientować się w zasięgu obiektu, który — jak wynika z materiałów powierzchniowych — jest bardzo duży. Nie wiadomo również, jaki jest układ poziomy zabytków, nie zarysowały się bowiem skupienia.

Stanowisko wymaga dalszych badań, także geologicznych. Stwierdzono, że krzemienie występują również w obrębie torfowiska, w odległości kilku metrów od krawędzi tarasu, w piaskach, zalegających pod torfem. W studzienkach, które sięgnęły do głębokości około 2 m od powierzchni, nie natrafiono na drugi poziom torfu.

NOWOGRÓD, pow. Łomża

patrz średniowiecze

OSJAKÓW, pow. Wieluń

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Stanowisko 3

Badania prowadziła mgr Ewa Niesiołowska.

Finansował WKZ w Łodzi. Trzeci sezon badań. Osada wielokulturowa z okresu mezolitu, neolitu, brązu.

Wykopy wytyczono na wschód i północ od terenu zbadanego w 1969 r z zamiarem zorientowania się w zasięgu osady. Cel ten został osiągnięty jedynie częściowo, w kierunku południowo-wschodnim.

Przekopano 76 m². Uzyskano w sumie 8.500 zabytków. Wśród nich zdecydowaną przewagę mają wyroby krzemienne — około 7.900, w tym 340 rdzeni i narzędzi. Wśród narzędzi przeważają skrobacze i zbrojniki (głównie trapezy i ostrza janisławickie). Poza krzemieniami, znaleziono 400 fragmentów ceramiki, 120 fragmentów polepy oraz kamienie i nieco przepalonych kości. Wydobyte materiały stwarzają w dalszym ciągu szereg trudności przy sprecyzowaniu przynależności kulturowej. Zabytki krzemienne w ogromnej większości reprezentują typologicznie cykl

wiślański (kulturę janisławicką) Wśród skorup przeważają zdecydowanie materiały kultury ceramiki grzebykowodołkowej, datowane na schyłek neolitu Ponadto na stanowisku reprezentowana jest kultura pucharów lejkowatych z fazy wióreckiej i kultura łużycka z IV okresu epoki brązu oraz w minimalnym stopniu kultura ceramiki wstęgowej kłutej i kultura ceramiki sznurowej

W bieżącym sezonie odkryto 2 paleniska i jamę (palenisko) oraz 3 jamy o niewyjaśnionym charakterze (prawdopodobnie odpadkowych). Jednakże najciekawszym rezultatem tegorocznych badań było odkrycie dużego obiektu o dość regularnym prostokątnym zarysie, zagłębionym znacznie poniżej warstwy kulturowej Szereg danych wskazuje, że może to być obiekt mieszkalny typu ziemianki W jego wypełnisku znaleziono zabytki krzemienne oraz materiały ceramiczne należące do kultury ceramiki grzebykowo-dołkowej Ziemianka została odkryta tylko częściowo, dlatego z szerszym omówieniem jak i z interpretacją, należy poczekać do chwili zakończenia jej eksploracji

Na całym wykopie odkryto i wyeksplorowano warstwę gleby kopalnej znajdującej się na przeszło metrowej głębokości poniżej warstwy kulturowej W przeciwieństwie do roku ubiegłego żadnych zabytków w glebie tej nie znaleziono

POMORSKO, pow Sulechów

Zakład Archeologii
Wielkopolski i Pomorza
Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN w Poznaniu

Badania prowadził dr Michał Kobusiewicz
Finansował IHKM PAN Pierwszy sezon badań Stanowisko
wydmowe ze schyłkowego paleolitu i mezolitu

Stanowisko leży na dużej wydnie spoczywającej na drugiej terasie Warty, około 3 km na północ od wsi Pomorsko Wykop objął 60 m² powierzchni. Wyeksplorowano część bardzo bogatego skupienia zabytków krzemiennych Stwierdzono współwystępowanie zabytków schyłkowopaleolitycznych i mezolitycznych Zespół starszy należy do kultury świderskiej Występują w nim charakterystyczne liściaki tej kultury Zespół młodszy łączy należy ze starszym odcinkiem mezolitu

Wśród liściaków zespołu paleolitycznego występują okazy o cechach typologicznych liściaków kultur niżu północnoniemieckiego (ahrensbur-ska) Również w składzie typologicznym mikrolitów zespołu mezolitycznego występują okazy wskazujące na nawiązania typologiczne do kultur niżu północno-zachodniej Europy